

Så vil regeringen bede statslige og kommunale myndigheder om at gøre det klart over for borgere og virksomheder, hvor lang deres sagsbehandlingstid kan forventes at blive – altså hvis man ikke kan svare, skal man i hvert fald kunne byde på, hvor længe der går, inden man svarer. Klar besked om ventetider. Det er helt nødvendigt, at borgere og virksomheder ved det, så de kan planlægge. De skal vide hvornår – det turde være en menneskeret.

Regeringen lægger således ikke op til, at alle offentlige institutioner skal halvere deres sagsbehandlingstid her og nu, men regeringen lægger op til at informere borgere og virksomheder bedre og direkte gå til sagen og give tid og give orientering.

Der er ikke tvivl om, at institutionernes ventetider går i den rigtige retning, dvs. nedad. Vi vil gerne, at det skal gå stærkere, men det, vi kan gøre her og nu, er slet og ret at føre ikke en ny regelbestemt statistik, men en statistik over de enkelte institutioners sagsbehandlingstider, stille spørgsmål til de enkelte om, hvorfor det går den gale vej, hvis det gør det, og hvorfor de er ringere end tilsvarende institutioner et andet sted.

Vi vil simpelt hen gøre sagsbehandlingstider til et fast element i direktørkontrakter, der indgås med topchefer i den offentlige sektor, og sørge for, at det indgår som et værdifuldt element i det at kunne lede i dagens og i fremtidens Danmark.

Vi vil drøfte med kommunerne, hvordan vi kan etablere en vejviserfunktion i kommunerne, så vi kan finde hen til det præcise sted i den kommunale forvaltning, hvor vores sag kan blive behandlet. Vejviserfunktionen vil være et vigtigt supplement til den service, Statens Information yder.

Jeg har med disse få stikord blot villet gøre opmærksom på, at komplekset altså også omhandler – som også forespørgerne er inde på – både virksomhederne og den enkelte borger.

I forhold til erhvervslivet er målet selvsagt lige så ambitiøst. Aftalte tidspunkter, rimelige tidsfrister, ordentlig, sikker og målrettet sagsbehandling, forståelig og hurtig information og rådgivning, medbestemmelse og valgmuligheder. Væk med uklarheder, forkerte beskeder, dobbeltarbejde og skemavælde.

Tænk engang, vi kender det jo godt selv. Jeg var forleden på besøg på et AMU-center, et arbejdsmarkedsuddannelsescenter, og jeg kom til at spørge om, hvordan det nu var med spør-

geskemaer, som eventuelle ansøgere skulle udfylde, dels virksomhederne og dels den enkelte. Jeg fik udleveret et 6½ sider langt spørgeskema, tæt beskrevet med små spørgsmål, man skulle have briller på for at læse.

Det slog mig, at hvis det menneske, der skulle have sådant et kursus på AMU-centret, overhovedet var i stand til at udfylde det skema, var vedkommende overkvalificeret til selv kurset. Så der er altså meget, vi kan gøre – lidt sat på spidsen – og meget mere vi kan gøre end det, vi gør i dag.

Jeg vil godt nævne to konkrete eksempler, hvor jeg ser – ud over det, jeg ved erhvervsministeren vil komme ind på – nogle behov foran mig. Det ene er det udadvendte i forhold til hele øststøtteområdet. Regeringen har nu igangsat en samlet oversigt/analyse af, hvad gør vi egentlig. Og der er jo, kan jeg sige, næsten ikke det ministerium i dag, der ikke har en aktivitet i gang i hele Østersø- og øststøtteområdet, fra Boligministeriet til Energiministeriet til Miljøministeriet til Skatteministeriet til Trafikministeriet. Samtlige ministerier i det store og hele har aktiviteter i gang.

Det, jeg ville se som en naturlig ekstra forlængelse, når det arbejde forhåbentlig snart er afklaret, er at give virksomhederne et tilbud, jeg egentlig ikke tror de kan afslå, nemlig den tanke, at de ved at henvende sig til én serviceskranke kunne få adgangsveje til at søge nye markeder på Østeuropasiden, som ville gøre det nemmere at arbejde.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er på indenrigsfronten – og dog – nemlig det nye Fødevareministerium, som jeg har store forventninger til, hvor jeg håber, at vi fra at bevæge os fra fem forskellige love til én lov og fra et sæt af bekendtgørelser til et meget mindre antal kan formindske hele regelsættet til glæde for erhvervslivet og til glæde for ikke mindst forbrugere.

Kort sagt: Jeg er selv ganske glad for dagens debat og det initiativ, der er blevet taget. Vi er i krydsfeltet mellem det generelle kvalitetsarbejde og erhvervslivets vilkår i samspillet med det offentlige.

En lillebitte parentes: Når nu initiativtageren, synes jeg, på velkendt generøs vis sagde, at vi alle i virkeligheden er lige gode om det her, vil jeg godt nævne en part til, vi heller ikke må glemme, dels når vi skal fordele årsager, og dels når vi skal fordele ansvar, men også fremtid: